

[Lone Dybkjær]

Jeg vil godt til venstres ordfører sige, at jeg fik ikke noget svar på, hvor grænsen er. Hvorfor tager man ikke 2 uger eller 1 uge eller et andet tilfældigt tal? Hvorfor netop 4. og 5. uge? Det må jo være, fordi man engang som midlertidig foranstaltning har haft det, men derom har jeg sagt, at de penge er brugt til noget andet.

Så synes jeg, man selvstændigt bør argumentere for, at man netop vælger at forkorte med 2 uger. Er der noget, der viser, at det er bedre end at forkorte det med 3 uger eller med 4 uger eller overhovedet have nul? Det kom der ikke noget svar på, og jeg tror, det er logisk nok, for der er ikke noget svar på det. Det er nemlig ikke noget, vi kan sige noget om, men det synes jeg så vi kunne beskæftige os lidt med helt upolemisk for nu at følge socialministerens linje op.

Under udvalgsarbejdet synes jeg også der er en anden ting, vi burde beskæftige os med, nemlig beregningsgrundlaget for dagpenge. Det er venstre bekendt, som det formentlig også er andre bekendt, at vi har satset meget stærkt på at skabe et bedre beregningsgrundlag for de medhjælpende ægtefællers skattepligtige indkomst. Det er ikke blot, fordi vi mener, det er rimeligt set ud fra forskellige ligestillingsmæssige og andre synspunkter, men navnlig fordi det spiller en rolle for de sociale ydelser, lige så vel som det spiller en rolle for arbejdsløshedsdagpengene. Hvis en indtægt ikke er mere end 54.000 kr., kan man jo aldrig få dagpenge, der er mere end 90 pct. af det. Men hvis man derimod kan oppebære indtægter på 100.000 kr., kan man få helt anderledes sociale ydelser og arbejdsløshedsdagpenge.

Også når det drejer sig om selvstændige selv, om jeg så må sige, synes jeg, det er vigtigt at beskæftige sig med beregningsgrundlaget. I dag er det sådan, at det beregningsgrundlag, der er for dagpengene, ligger et år tilbage, og det vil altså sige, at det ikke har relation til f. eks. gennemsnittet af de sidste tre års indtægt eller noget i den retning og altså måske ikke er et særlig rimeligt tal. Det kunne godt være, at vi her kunne få en mere rimelig ordning i stand, i og for sig med samme udgift, fordi det vil belaste, tror jeg, det offentlige mere, hvis vi får et andet beregningsgrundlag, men altså for samme udgift en ordning, der måske alt andet lige var mere retfærdig, hvis vi nu definerede, at vi

kunne bruge de 20-25 mill. kr. For også: her mener jeg, 4. og 5. uge er tilfældige tal, man har hevet ned fra himlen.

Tørnæs (V):

Jeg må tilstå, at jeg glemte at svare fru Lone Dybkjær i første omgang.

Det er nok meget rigtigt, som fru Lone Dybkjær siger, at der ligger ikke nogen dybere filosofi i, at der er valgt de 3 uger. Det har som bekendt været en midlertidig ordning, og så kan man sige, at man kendte konsekvenserne lidt og kunne beregne, hvad det ville koste. Det er da rigtigt, hvad jeg er sikker på fru Lone Dybkjær også har set, at vi i bemærkningerne nævner, at man for så vidt lige så godt med hensyn til de selvstændige erhvervsdrivende kunne sige, at der ikke skal være nogen karenstid som i visse andre lande, men vi er altså stoppet ved de 3 uger. Det er såmænd det, der kan siges om det. Vi er meget parat til at kigge også på beregningsgrundlaget, som det bliver fremhævet her, og vi er meget parat til at tage en rolig og afslappet diskussion om det i udvalget.

Ministeren og også fru Lone Dybkjær vil gerne have en dokumentation for, at det her giver flere arbejdspladser, og når jeg fremhævede, at der for mig at se ikke var nogen særlig forskel i den argumentation, som den nuværende minister anførte, og den, som den tidligere socialminister anførte, er det netop, fordi jeg ønskede at pege på, at jeg mener, der er en forskel i situationen, som burde medføre, at man ikke mindst fra regeringens side var parat til at gå ind i nogle, skal vi kalde det mere positive overvejelser om gennemførelse af det, der her er fremlagt.

Man siger, at hvis de 400 mill. kr. skal være en samfundsudgift, skulle det kunne vises klart, at det får en beskæftigelsesmæssig effekt. Ja men vi er vel i den situation, at man forhandler om jobskabelse, martspakke, og hvad ved jeg. Har man i regeringen tiltro til, at man ved at få flere ansat i den offentlige sektor gavner samfundsøkonomien mere, end man gør ved at hjælpe erhvervslivet? Jeg vil ikke afvise, at man kan få flere i arbejde for de 400 mill. kr. - hvis vi nu regner med dette tal - ved at ansætte dem i den offentlige sektor til at klippe hæk, feje gade, eller hvad det kunne være, men jeg vil gerne høre, om ikke man også fra ministerens side vil antage, at